

כזה ואני מרדק כחם פעמים שלא יטבו כ' אחים
בסעודות בתים אחרים זה אלל זה ויהיו רחוקים
מאס עינ' רל'ט בעינ' וסמך מן סמקרא כי
ישבו אחים יחדיו ואפי' דאין זה אלל זה כי יפגעו
בסם כשלסן אחרים ויאמרו כיון לבין עמנן אכן
מורעא דיוסף קא אחינן דלא שלטא ביה עינא
בישא :

ס' ויגש

בעוה'ז חלקתי כבוד לוקמים ולעת'ל ונגד
וקניו כבוד עיין לאכונא מרינא
בר'ו תכ'ז כס' קול החיים אות ט'ו ואות י'ו וי'ח
יע'ט. ולעד'ן לפ'ט עם עוכרא דירחבעם דסכל
קלון גדול וכיוונות ונחלק מלכותו וירד מכבודו
בשכיל שעשה נגר זקניו אם היום תהיה עכר
לעם סוס ואילו לעת'ל דהוא ממלכתי דור כמו
רחבעם המלך המשיח ומלכים ירד מושל כגוים
בענת הילדים ויתגדל כבודו כזה עם היות שעושה
הפך ענת הזקנים וזה הוא הרמו ולעת'ל ונגד
זקניו שעושה המשיח אינו כמו רחבעם דסכל קלון
לא הנם דיעשה בענת הילדים נגר סכרת וקניו
יחרכם בכורו .

ומה שאירע ליוסף טובות אירע ליוון טובות
העמק שלם דכואו חס' הנרות רמונה
ואויל בן י'ו ואילו סטובות סן ח' והיון לחלואין
וזה הפך סכלל דמרוכה מידה טובה ממ'פ ת'ק.
ואפשר לישב דטובות כל אחת ואחת סן טובות
גדולות דשקולות כל אחת מהטובה נגר כל הנרות
ואין אלו חוששים על המספר כי הוא מרובה
נגד הטובה שהיא גדולה דמכרעתא כיתר שאף וכך היא
המידה כמס' האוהב והסונא דאמרו בפ'ק דע'ו
ע"פ ע"כ אפקוד עליכם ונתרכו לרות קטנות
כדי שלא יהיו לרות גדולות מועטות כדרך שנוכח
מהאזהב וכרפי' מוסר'א היכינו וס'ר כס' הכחוכ
לחיים כפ' רבות רעות לריוק תמחת רשע רעה
וע"ט ועור אוכל למומר דסנרות שמנה אותן רוכן
סן טובות גלויות וגם אותן שגראין רעה לפי שעה
סיה לטובם ואין זה מידה רעה כהחלט ואדריכה
דאין להקשות איך מונה ככלל סנרות דברים טובים
ול' דהוא מה שאירע כימי לרואיו הנם שהם
טובות וקיום טובה וולא מסם מכל מקום בעת
לרם היא ליעקב אינו טועם הטובים על דרך ושר
בשירים על לכ רע ויוקר נראה לו' דאין זה ענין
למרוכה מידה טובה ממ'פ דההוא היינו כחר
עניינא מטובה לרעה כאותו דבר ענמו אכל
כל חרד וחרד כאפי נפשה ופלגן כהדיווח ועל
כי רבו העוונות נחרבו סנרות ומסדי ס' סן
הטובות שעשה ממידת רחמיו . אך קשם ממ'ט
לקמן ס' וארא ע"פ ואני אראנו דנקטו כל' הוק
כיוקר אם יטמין ארם ענמו לעע'ז או לעכירם
שאני מראה לכריות דמאי כווקר הרי קי'ל מרובה
מ'ט ממ'ט ונדאס דהא כמו לא קאיא ולא מירי
והא דאין נכנס זה כחשכון סכר ועונם כרי
לסחשב ממ'ט למד'פ ויוקר נראה דמרוכה מ'ט
ממ'ט הוא כמה שעושה סקכ'ס לארם לא

כפורענות שעושה הארם דראוי לעונם גדול קשה
ולריוק הוא ולריוק דינו וסוף כחשכ'ל א' רשע וסוף
מצינן למומר כמי דשאני זאת דעשה עין של מעלה
כלו אינו רואה כעין של מטה יכאוקי דבר עכסו
מדה כנגד מדה היא כקס לחס'ס . וי'טו כיתר
שאף ער שיעיר שכל מירו הנם כעל היכולת כ'ו
מראהו לכריות כווקר ועי'ל ר'ס דברים דרשות
כה'נ כיון עם מדבר :

ס' ויהי

אפרים אמר שסיה עוסק כחורה עמו . אפס
לרמו דס'ת הדברים' סל'ה ויאמר'
ליוסף' הנם' הוא כחשכון אפרים' כליווק סל'ק
כאכיד הכא אחריו או חאמר עם סכולל ולספיקי
דלא סיה מנשה דסרי עם סוכ'ר אמרו דכלל סיה
ויוס סיו עוסקים כחורה לפקיו ואפרים הוא סמנו
לאכיו ואולי מנשה סהיה סככור דיוקר מושל לאסכת
אכיו לא רנה לכסר ליוסף כי יעקב חולה ומוטל
על ערש דוי :

חצוצרות שעשה משה כמדבר כיון שהניע
למות גנון סקכ'ס שלא יהא חוקע
ארם אחר כהן וסן כאיס אללו לקיים מה שכתב
אין שלטון כיוס המוס . כאן יש חסור ל' וסמנא
דברים ככשכן כא'ר רסוכ'ות וכסוכ יוסר לקמן
כס' כהעלותך :

אם סן ראויס לכרכם א' חסורני ככוסת
פנים מיד סכניס סקכ'ס רוס'ק כיעקב
וחור וברכן . נראה דסוכרנו לו' דסכניס רוס'ק
ללמדנו ליקם מוסר ססכל דאפי' למי שסטיב עמו
כיתר שאף דלא ישא פנים לעשות סדך מס שראוי
דמו לנו גדול מיוסף דלית לים שיעורא סכוכות
סל' אכ' עם כן כמו יעקב ליוסף ואין קנכס למס
ססוכ' עמו וחס דוח יעקב . ופ'נכס לו ולכל כני כיוק
בשנות סרעב ויחי יעקב י'ו שנס כמלך כגדור
כאזמרים ו'ל עכ'ז סל'ל א' חסורני ככוסת פנים
לא שמע לו אולולא רוס'ק וכורר .

אבל ככ'ר זה טמון כרמו ע'ט כווס'ק ס'
פנחס דל'ר ע'א מוסק רככאל מן
סכבר ועירא מפעמול .

כמו שחייב ארם לברך על מקום שנעשה לו
גם האו לישנא סמו שחייב אינו מושב
סיוט סיל'ל דכך חייב ארם ויחכן ליושב דיוסף
סיה מסופק אם יכרך יען הוא גרם לענמו
הדבר על סדכר לס'ר על אחיו והוא סכור לענמו
סשליכוסו לכור ועב'ז כרך סר'ל כסו ליניס פחים
כרך עקס דלא חסיק ארעניס דאפי' דסכיא
ריכסס דסח'עוסיין לו כל סרעה סואת :

נפתלי אילס שלומס סטתן אמרי שפ'ר : לפי
סחרנוס סא שמוע לי דאס יס
כשלחן דשמו כפתי דראוי לכרך ליתן לו כס סל
כרכה :

ס' שמות

אין שחוק סאמור כאן לא ע'ז דאס נא דכל
דכיוסם כנפלי אס כחס'ק כל סולא
מפיקס

אך כשהוא נתון בארון ועל מנת לחזור למקומו ולסיוח שיענהו ס' בעת נרה לא חשש על טלטולו ממקומו והו'ל כמו ס'ק רקיום זה מ"ז בזה דמוניאין לכית הקברות בעת לרה ומחזירין למקומו ולר' ברכים לא הביא ארונם רק"ל דאף באופן זס אינוראוו לטלטלו ממקומו מההוא דרור מ"י ס'י וכז ככל אות כפשו .

וכר ימים המכה משמשת . נראה דבא בכיוון למת שהביא אבינא מרגל נר"ו כס' תורה וחיים מע' ק' ד"ה כ"ד ודוק :

בישעה שהוא נלך תפוס אותו ואמר לו כה אמר ס' . נראה ודאי דבעת שהיה נפנה מנכניו בודאי דלא היה משמיץ שס' ושלחיו וכו' כ"א בעת שהיה מכין עלמו לעצות לרכיו או בכניסתו או כיניאקו דהיס טרע המקום אשר היה פוער דהנס דמלך עלמו היה טמא ומטומא ומקום ולא היה עושה נט"ו הא מיהא בעירו עושה לרכיו לא יתכן דהשמיץ לאונו אפי' מביין סיבת ס' ומאמרו ית' הנס דנכנס הקב"ס משם חובתן של ישראל לכל יום הדרגה וברור דהקבלות הוא לתפוס אותו בעת שעושה לרכיו סיקוק יודע פרעה דמשה דאסו ויורעו דעושה לרכיו :

ס' בא

י ימים של חשך היו זה תלוי בפלוגתא דר"י ור' נחמיה בראיתא לעיל ס' וזרז ולמ"ד כ"ד ככל מהם הוא דסוכר כן גם במכת חשך .

כל מה שחשכו המזריים על ישראל וכו' סן אמת דכתיב הוא דית דין אמת דמשפחה רעה כנוים מנרפה למעשה ונענשים הנשים על המשפחה אך לעולם ר"ס וז"ל ביארו דמכות—באו על שצאו בישראל כפועל מעשה בידים ואף קאמר הכא על המשפחה ויתכן ליישב דעל רעסם כפועל הים מעוקר להביא עליהם פורעניות אחרות דומין לשו וכדי להענישם על המשפחה נ"כ הביא עליהם לו דוקא להעניש אותם גם על משפחתם הי"ע לפי מידתם מידה כנגד מידה או אג"ד דמנין הימים שהיתה המכה משמשת הנס באו קנתם על המשפחה וקנתם על המעשה ועיין לקמן ס' בשלח בני שירת הים .

מרים יחמן לא החמין וכן לעת"ל עד לו חומתיו אע"ג דלעת"ל לא שייך זה בדכחוב כי לא בחשוין תלוא וכמנושה לא תלכין הנס לעשות זכר לנ"מ לקיים כי מי זאך מארץ מזרים אראנו נפלאות יקיים הכל כו"מ וכמ"ש דו"ל דלעת"ל יוליכם דרך המדבר כמו שהיה מו"מ

לכר מטף קטנים ונשים . קשה דבכל דוכתא נקיט טף ונשים והכא למת קרא שתיק מנשים ולע"א דנקט נכרים דהוא לאפוקי נשים וז"ל דהקורה עדות ס' נאמנה רכובות נשים לרקיות ינאו ישראל ממזרים וא"כ הא לא אנטריכא ליה לקרא לאומרו כ"א סנכרים לכר מטף דהס תשי"ב כח אך לנשים סן הנס היו לכ"י לאויתא מארץ מלרים .

משיחם דמליו כאגדוק דמשחקים בקוביא גולו לט דסס לזרות ע"ז שסיו מימים קרמונים כמו שהביא אממ"ר נר"ו כס"ס נשכ"ח ח"כ וכספר חיים כסופו דשחק בקוביא עלמו הס לזרות ע"ז

לפרץ ולחלון כח פן שנס ווס כן כ' שנים וחיווג להם נשים חיש וכיתו באו י זה צריך הכנה דאך יתכן רבן שנה ושנתיס יסיו ראיון לוס אחר דנתנו קנכה ער ח' שנים ומל' וכיתו באו יורה דלא סיו שידוכין אפי' אח"ל דלא סיו נאיהס גדולות לא לפי שיעוריהו אף יטויר זה וז"ל דחיווג להם נשים היינו כומנן דחי ועקב כמנרים עו"כ שנה וקאי לדרשך הכאים מנרימס דריוס קודם וס לעיין הסמאיו של מנרים וסלשון כא בקלרס :

שבקישו היועים לענות . ולפ"ז מה שהלל משה הטיל לעלמו ובקש יקרו ליתסה ללפורה כיון דהקול ינא שלא יתשרו ועינו אותם שזאס עם נסה ולקחה כרלנו וכוס נקפרסם שלא נגעו כסן ולפ"ז אח"ס מאי דאמר לסלחן כס' יקרו כעשו כחוב נשים כליון עינו ביארו כחוב ויתן את לפורה באו למשה ולכאורה קשה מם ענין זל"ו דאך הוא מקביל וס כנגד וס אך לפי הסמור נסח דנס ככניה יקרו סיו כאיס עליהם לענות ומשה הטיל ווסה יקרו שנלו כטאיו מה שלא זכו נשי כיון דע"ז נתנה לשורס ללכ סקורס וארון אכניאיהס ככארות ונקיה סיו וסורס יקרו דקוא לא עינם כל ימיו לא דקסה ע"ז מקרו מאמרו ולקמן ס' כלק ודוק :

וירכיבם על החמור כארס שאומר ינאו הכהמין . נראה דסכונה דקשיא דהס' וקורה דהחמור למס לי ונעו"ש ככך לשון בני ארס כס' וקורה אך כנסס כחכ דנ"ל ונאס דכנסמס אעפ"י שהס סרכס ע"כ ולפי דכריו סוא דסרכוב לכניו כחמור כפני עלמו וכאילו אחר על הסמוריס ווס רחוק ען סרעת דכניו הסעניס ומקמא נכנס ע"ז אמת ולא כחמור אחר עס מחמור אחרים לסיו כנגד קטן סנריך לאמו וכמנחס חס מקישכ נ"כ מם שחקרו דריך לדיקי' להקדו' לכניו ואף קאמר את אשקו ואת כניו וירכיבם עיין כס' נקי כנסיות ככית האסופיס ס' וילא דאי על חמור אחר מוכרס סיה מםס להרכיב לאשקו סיו תחילס ואס"כ כניסס כרי שחקסם על זרועותיו דתשכ סיו כישא כדי לקכלס על כרכיס :

ותאחזו כל א' וא' וקאמר לכו בשלום י זה נראה ספך מ"ס לעיל דאמר יקרו למשה אך בשלום דכל מי שנאמר כו לך בשלום סולך וסוור לך בשלום סולך ולא חור וז"ל דקיא סוקנת וככונה סכונות נקט לכו בשלום כיון דאסור לרור כמנרים סאית כס תלתא לאוי וככלל מקרא זה למאן דסכר דאיו ל' סכנח וס"ל סו"ס שופטים :

ס' וארי

הדרך והביא ארונם של יוסף . כניאס דסכר דאין כוכ משוס לפנות את סמת דקוא כעמיתיו